

ПИКИЛЬО АЛІЯГА

И Л И

Маврытъ въ царуваньето на Филиппа III.

I.

ПРИВИЛЕГИИТЪ НА НАВАРРА.

Бѣше пазаренъ день въ Пампелуна; множество-то, като отиваше къмъ голѣмъ пазаръ, сирѣ са предъ едно обѣвление залепено на вратата на полиціята. Селянитѣ, сложили на земята кошницитѣ съ зеленчука и съ вошкитѣ си, и качетата съ блажно и дървено масло, които носехъ на раменѣтъ си, взираха са на обѣвлението съ толкози голѣмо и напрегнато вниманіе, щото можаше да са помисли че тѣ го прочитаха дваждъ и триждъ, ако са предположеше само, че нѣкой отъ тѣзи добри наварцы бы умѣялъ да прочита. И понеже множеството има въ себеси нѣщо магнетическо, което привлича и друго множество, стеченіето слѣдъ малко станъ толкози голѣмо, щото *улицата на фурмытъ* са задржети и отъ другата страна, дѣто бѣха прозорцитѣ на дугеня на берберя Гонгарельо, който като бръснеше тогашъ едного чловѣка, принуди са отъ туй внезапно притмняване да са спре, защото не видяше.

Абенъ-Абу, извѣстенъ въ махалата подъ името Гонгарельо, бѣше дребенъ, черничакъ, засмѣнъ и приказливъ, както сѣ сичкитѣ му събратя берберы, при туй еще духовитъ и трудолюбивъ както и сичкитѣ неговы сънародници. Той бѣ Мавръ по-происхожденіето си и чевръстината му еще по-много

ИЗДАНО
И ВЪ ТЪРГОВИ